

Modstander. Der ligger deri ligesom en Bestyldning for, at denne forsættelig har skjult Noget, medens Faktum er, at Flertallet har sagt, at det er aldeles umuligt at blive færdig i indværende Samling, navnlig med Olfkatten. Naar man gør sig skyldig i den Slags Ting, skal man ikke bebrejde Modstandere Noget, som de virkelig ikke fortjene Bebrejdelse for, men derimod Tak for, idetmindste efter min Opfattelse. Heller ikke skal man, naar man ønsker en Overenskomst med sine Modstandere, sige Noget som det, der findes i Tillæg B Sp. 1152 øverst: „Denne Flertallets Behandlingsmaade af Toldlovsforslaget har Mindretallet ikke kunnet opfatte anderledes end“ — nu skulle de Herrer høre — „som et Vidnesbyrd om, at Flertallets virkelige Standpunkt enten maa være det, at man ønsker at umuliggjøre enhver Overenskomst om den paatænkte Beskatningsreform eller ialtfald det, at man anser det for hensigtsmæssigt at udflyde den egentlige Forhandling til et eventuelt af Folkethinget og Landstthinget nedsat Fællesudvalg“. Det forekommer mig virkelig, at man ikke bør paadutte sine Modstandere noget Saadant. Desuden ligger disse to Alternativer særdeles langt fra hinanden. Det ene Alternativ, at man vilde umuliggjøre enhver Overenskomst, er ligefrem en Snjult imod os Andre. Det vilde vi paa ingen Maade. Det andet Alternativ kunde jeg mulig være med til, for at spare alle disse kjedelige Mellemled, saa at man let og hurtig kunde komme til en Forhandling med Landstthinget i et Fællesudvalg; thi derved vilde man virkelig kunne se, om en Overenskomst var mulig eller ikke, idet man vilde spare meget mellemiggende Arbejde. Det vilde jeg virkelig ikke anse som noget saa Slemt, ifald det var Flertallets eventuelle Hensigt. Desuden er det ikke Noget at sige, at man udtaler sig om Dækningsspørgsmaalet i svævende Udtryk, saaledes at derved intet Bestemt er givet med Hensyn til Flertallets senere endelige Standpunkt. Deri ligger jo en Insinuation om, at Flertallet med Willie har holdt sine Udtryk svævende, for at kunne gaa tilbage under disse Udtryk og forsvare en senere mulig for Mindretallet ikke behagelig Optræden. Det ligger aldeles ikke for; der er ikke et eneste skjult Punkt i Flertallets Betænkning, tværtimod, Alt er klart og aabent lagt for Dagen, saaledes som man vil have det. Desuden, hvor skulde man kunne tiltræde denne § 44, som Regjeringen har stillet op, og som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) er saa forelsket i? Hvor er det muligt at sige, at man vil give den Erstatning, man vil komme til

at give, ved Hjælp af en Brændevins- og en Olfkat? Der er ingen Mulighed for at gøre det, aldenstund der er den største Sandshylighed for, at det ikke vil være muligt, ialtfald ikke i denne Samling, at komme til en Overenskomst om Olfkatten, saaledes som man ønsker den. Der er Ingen, der vil have den høitærede Finantsministers Maltkat, den vil man ikke finde sig i her i Landet under nogen Form, og med Hensyn til Olfkatten, enten det nu er Baierskøl eller spiritusholdigt Olf, vil man, efter min Overbevisning, ikke kunne komme til den, før den høitærede Minister møder her med en Grademaal, der kan sige, hvor meget Spiritus et Fad Olf indeholder. Er man først kommen saa vidt, at man kan hurtig og let grade Olfets Spiritusholdighed, kan en baiersk Olf-Stat være paa sin Plads, men indtil den Tid tror jeg ikke, at man kommer igjennem med en Skattelov, der rammer alt andet Olf; thi det vil man ikke. Men hvorledes skal man saa kunne vente at komme til en Overenskomst om at dække Noget ved en Olfkat? Vilde det ikke være feilagtigt at udtale dette i en Lov, naar vi ikke mene det? Og jeg veed, at Flertallet nærer en stærk Tvivl i saa Henseende. Vilde det altsaa ikke tværtimod være mindre fair, ifald man udtalte, at man vilde dække Deficitet gjennem en forøget Skat paa Brændevin og en ny Skat paa Baierskøl, naar man slet ikke mener det? Vilde det saa ikke være rigtigere netop at sige, at man vil afvente den nye Beskatningslov, og er det saa rigtigt, som det ærede Mindretal gjør her, at insinuere, at det, man vil have, er en Indkomstskattelov? Jeg tror ikke, at Noget i dette Thing tænker paa at dække Nedgangen ved en Indkomstskattelov. Jeg skulde kjende Stemningen i dette Thing meget lidt, ifald man ønskede det eller overhovedet vilde indføre en direkte Indkomstskat her i Landet. Man har havt saa megen Ulykke deraf i vore Nabolande Preussen og Sverig, at jeg tror, man vilde betakke sig derfor hos os. Men hvorfor saa paadutte Flertallet, at det her vil en Indkomstskat? Det forekommer mig, at, hvis det ærede Mindretal virkelig vil en Overenskomst med Flertallet, burde det vælge sine Udtryk og Talemaader paa en heldigere Maade. Jeg for mit Vedkommende har stillet mig med Hensyn til § 44 paa et noget særligt Standpunkt, idet jeg har erklæret i nogle saa Ord i Betænkningen, at jeg kan gaa med til at give Erstatning for de ved dette Lovforslag udfaldende Statsindtægter, hvorom Landstthinget og Folkethinget maatte kunne enes. Det er derfor urigtigt, naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns